

معاونت فرهنگی و اجتماعی
مرکز مشاوره دانشگاه

اینجا دانشگاه عاری از دخانیات است.

ریتالین

ریتالین چیست؟

مثل فنیدیت یا ریتالین نام دارویی است که محرک سیستم عصبی است. معمولاً این دارو برای درمان بیش فعالی و نقص توجه و تمرکز و نارسایی (حملات خواب) توسط پزشکان با شرایط و مدت معلوم تجویز می شود. ریتالین تمرکز را بهبود می بخشد و اشتها را کم می کند. فرد را با نشاط می کند و بی خوابی یا اختلال در خواب ایجاد می کند.

در اواسط دهه ۵۰ ریتالین به عنوان بالا برنده خلق و به عنوان دارویی که نسبت به آمفتامین ها توان ایجاد وابستگی کمتری دارد به کار می رفت اما بعدها گزارشاتی مبنی بر سوء مصرف این دارو و ایجاد وابستگی در بین مصرف کنندگان منتشر شد. این بدان معناست که اگر چه ریتالین کاربردهای پزشکی دارد اما برای افرادی که نیاز به مصرف آن ندارند (توسط پزشک تجویز نشده باشد) می تواند ایجاد اعتیاد و وابستگی کند.

ریتالین به شکل خوراکی، استنشاقی و تزریقی استفاده می شود که در نوع تزریقی به دلیل وجود ماده ایی به نام تالکوم (پودر تالک) که قابل حل در آب نیست باعث ایجاد آبسه در محل تزریق می شود و رگ های خونی کوچک را مسدود می کند که این عارضه آسیب های جدی به شبکیه چشم، ریه و ... وارد می کند.

عوارض مصرف:

- عصبی شدن و بی خوابی
- حالت تهوع استفراغ
- احساس سرگیجه و سردرد
- تغییرات ضربان قلب و فشار خون که معمولاً به صورت افزایش آن و درموردی نیز به شکل کاهش دیده می شود
- خارش پوست و جوش
- دردهای شکمی، کاهش وزن و مشکلات معده
- بروز علائم روان پریشی (جنون) یا علائم وابستگی به ریتالین
- درد سینه و مفصل
- حرکات غیر قابل کنترل بدن

ریتالین می تواند تأثیرات مخربی در DNA افراد مصرف کننده داشته باشد.

به دلیل ایجاد تمرکز در شبهای امتحان در بین دانشجویان سوء مصرف می شود که حتی مصرف کم آن می تواند خطرناک و کاملاً اعتیادآور باشد.

منابع: راهنمای پیشگیری از مصرف مواد مخدّر رضا طاهری
نخست

نشانی: بلوار دانشجو، دانشگاه شهید بهشتی، معاونت فرهنگی و اجتماعی، مرکز مشاوره

پست الکترونیک: Fu.cen@mail.sbu.ac.ir

تلفن: ۲۹۹۰۲۶۶۲